

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی و درمانی تهران
دانشکده پرستاری و مامایی

عنوان:

**بررسی تأثیر معنویت‌درمانی بر امید و خودکارآمدی بیماران تحت
همودیالیز**

نگارنده:

پیمان فریدونی ساریجه

استاد راهنما:

دکتر فاطمه نوغانی

چکیده

مقدمه و هدف: نداشتن معنا در زندگی و ناامیدی و عدم لذت مثبت می‌تواند عامل بسیاری از معضلات و مشکلات بیماران دیالیزی باشد، همچنین با توجه به ارزشمندی خودکارآمدی بیماران در امر مراقبت از خود، این مطالعه با هدف تعیین تأثیر معنویت‌درمانی بر امید و خودکارآمدی بیماران تحت همودیالیز انجام گرفت.

روش کار: پژوهش حاضر یک مطالعه نیمه تجربی با دو گروه آزمون و کنترل می‌باشد. حجم نمونه لازم در این پژوهش 100 نفر تعیین گردید. نمونه‌گیری براساس معیارهای ورود (دارا بودن حداقل سن 18 سال، داشتن حداقل 6 ماه سابقه همودیالیز، داشتن حداقل دوبار همودیالیز در هفته، توانایی صحبت کردن، برخورداری از حداقل سواد خواندن و نوشتن، توانایی تکلم به زبان فارسی، نداشتن بیماری‌های شناخته شده بینایی و شنوایی، نداشتن سکتۀ مغزی و حملۀ گذرای مغزی، نداشتن مشکلات شناختی شده مانند؛ آلزایمر، مسلمان بودن) و خروج (بروز حادثۀ بحران‌زا پس از شروع پژوهش برای بیمار، بستری شدن در بیمارستان به دلیل عود بیماری، فوت بیمار در طی انجام مراحل مطالعه) به صورت در دسترس انجام گرفت. در این مطالعه از پرسشنامه‌های اطلاعات دموگرافیک، امید‌اشنایدر و خودکارآمدی عمومی شرر استفاده شد. مداخله موردنظر به صورت معنویت‌درمانی در 9 جلسۀ آموزشی انجام گرفت. پس از جمع‌آوری داده‌ها، داده‌های به دست آمده توسط نرم‌افزار spss نسخه 18 مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفت.

یافته‌ها: میانگین نمره خودکارآمدی قبل از مداخله اختلاف معنی دار آماری نداشته‌اند و میانگین نمره در دو گروه کنترل $49/88 \pm 3/06$ و در گروه مداخله $50/76 \pm 2/76$ بوده است ($p = 0/83$). پس از مداخله اختلاف معنی دار آماری داشته‌اند و میانگین نمره در دو گروه کنترل $50/26 \pm 3/47$ و در گروه مداخله $68/78 \pm 3/33$ بوده است ($p = 0/11$). میانگین نمره امید قبل از مداخله اختلاف معنی دار آماری نداشته‌اند و میانگین نمره در دو گروه کنترل $36/36 \pm 3/23$ و در گروه مداخله $37/84 \pm 5/23$ بوده است ($p = 0/92$). پس از مداخله اختلاف معنی دار آماری داشته‌اند و میانگین نمره در دو گروه $36/48 \pm 3/04$ و در گروه مداخله $52/76 \pm 3/00$ بوده است ($p = 0/06$). مقایسه میانگین نمرات خودکارآمدی قبل و بعد از معنویت‌درمانی در گروه مداخله تفاوت آماری معنادار نشان داد ($p = 0/0001$) و در گروه کنترل تفاوت آماری معنی دار نداشت ($p = 0/25$).

نتیجه‌گیری: یافته‌های پژوهش نشان داد که معنویت‌درمانی بر امید و خودکارآمدی بیماران تحت همودیالیز تأثیر مثبت دارد.

کلیدواژه‌ها: معنویت‌درمانی، امید، خودکارآمدی، بیماران همودیالیزی، نارسایی مزمن کلیه

**Teheran University of Medical Sciences
School of Nursing and Midwifery**

Title:

**Investigating the effect of Spiritual therapy
approach on hope and self-efficacy in
hemodialysis patients**

**"A thesis submitted as partial fulfillment of the requirements for Master of
Science (MSc) Degree"**

In

Psychiatric Nursing

By

Peiman Fereidouni sarijeh

Supervisor (s)

Dr. Fatemeh noghani

Consultant(s)

Dr. fataneh ghadirian

2019

Abstract

Background and Aim: The lack of meaning in life and disappointment and lack of pleasure can be the cause of many problems and problems of dialysis patients. Also, due to the value of self-efficacy of patients in their care, this study was aimed to determine the effect of spirituality on hope and self-efficacy Patients underwent hemodialysis.

Methods: This study is a Quasi-experimental study with two experimental and control groups. The sample size was 100 persons. Sampling according to inclusion criteria (having at least 18 years of age, having at least 6 months history of hemodialysis, having at least twice a week hemodialysis, speaking ability, minimum literacy and literacy, ability to speak Persian, lack of disease Known sight and hearing loss, no stroke and transient stroke, no cognitive problems such as Alzheimer's, being a Muslim) and exit (critical incident after starting patient research, Hospitalization was made available as a result of recurrence, patient death during the study stages). Demographic questionnaires, Schneider Hope and Scherrer general self-efficacy questionnaires were used in this study. Intervention was done in 9 educational sessions as a spirituality therapy. After data collection, data were analyzed by SPSS 23 software.

Results: The mean score of self-efficacy before intervention was not statistically significant and the mean score in the two control groups was 49.88 3 3.06 and in the intervention group was 50.76 2 2.76 ($p = 0.83$). There was a statistically significant difference between the two groups after intervention and the mean score was 50.26 3 3.47 in the control group and 68.78 68 3.33 in the intervention group ($p = 0.11$). The mean score of hope before intervention was not statistically significant and the mean score was 36.36 3 3.23 in the control group and 37.84 5 5.23 in the intervention group ($p = 0.92$). There was a statistically significant difference after intervention and the mean score in the two groups was 36.48 3 3.04 and in the intervention group was 52.76 00 3.00 ($p = 0.06$). Comparing the mean scores of self-efficacy before and after spiritual therapy in the intervention group showed a statistically significant difference ($p = 0.0001$) and no significant difference in the control group ($p = 0.15$). Comparing the mean scores of hope before and after spiritual therapy showed a significant difference in the intervention group ($p = 0.0001$) and was not statistically significant in the control group ($p = 0.25$).

Conclusion: Findings show that spirituality therapy has a positive effect on hope and self-efficacy of hemodialysis patients.

Key Words: Meaningfulness, Hope, Self-efficacy, Hemodialysis Patients, Chronic Kidney Failure